

ประกาศยกเลิก

ประกาศ ห้ามไม่ให้ ถ้ออาวุธแลยิงปืนแดงได้ตามเพลิงในเวลากลางคืน
ในมณฑลต่าง ๆ รัตนโกสินทร์ ศักราช ๑๑๘

โรงพิมพ์ทรงกลมกลึง

มี พระ บรมราชโองการ ใน พระบาท สมเด็จพระ ปรมินทร มหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า แต่ก่อนได้ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ออก ประกาศ ลง วันที่ ๒๑ สิงหาคม รัตนโกสินทร์ ศักราช ๑๑๘ ซึ่ง มีความ ห้ามไม่ให้ ถ้อ แดเห็นบ ล้อน ล่าครา อาวุธในที่ ประชุมชน หรือ ตะแวกบ้าน แด ห้ามไม่ให้ ยิง ปืน ใน เวลา กลางคืน แด ผู้ที่ มี กิจ ชุระไป มา พัน เวลา ย่ำค่ำ แล้วไปให้ มี โคมไฟ หรือ ได้ เพลิง เป็น สำคัญ นั้น ต่อ มา บัดนี้ ได้ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ ใช้ กฎหมาย ดักษณ ชาญา รัตนโกสินทร์ ศักราช ๑๒๗ ใน กฎหมาย

เล่ม ๒๖ หน้า ๔ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๑๒๘

ลักษณะอาญา ได้ มีความบังคับห้าม บังคับกัน ข้อ ถ้อยคำตราอาญา แต่
ข้อ ยิงปืนผิดเวตานั้น อยู่แล้ว แต่ ส่วน ข้อ บังคับให้จุดได้ตามไฟ เวลา
ไปมาใน ตะแวง บ้าน นั้น ทรง พระราช ดำริ เห็น ว่า ควร จะ เลิก เสีย ได้
ไม่ ให้ เป็น ความ ตำบาก แก่ มหาชน

จึง ทรง พระมหากรุณา โปรดเกล้าฯ ให้ ยกเลิก ประกาศ ฉบับ ลง วันที่ ๒๑
สิงหาคม รัตนโกสินทร์ ศก ๑๑๘ เสีย ไม่ ให้ ใช้ เป็น กฎหมาย ต่อ ไป

ประกาศ มา ณ วันที่ ๒๗ เมษายน รัตนโกสินทร์ ศก ๑๒๘
เป็น วันที่ ๑๔๗๗๗ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

กฎหมาย ลักษณะอาญา รัตนโกสินทร์ ศก ๑๒๗ ที่มี ข้อ ความ ทับ
ประกาศ ลง วันที่ ๒๑ สิงหาคม รัตนโกสินทร์ ศก ๑๑๘ นั้น คือ

มาตรา ๓๓๕

ข้อ ๒ ผู้ใด มี ปืน บรรจุ ไป ใน ทาง หลวง ถนน หลวง หรือ
ในที่สาธารณะ โดย มิ มี ใ้ รับ อนุญาต ให้ ถือ ได้ ท่าน ว่า มี ความ ผิด
ต้อง ระวัง โทษ ชั้น ๑ แต่ ให้ รับ เอา อาวุธ นั้น เสีย ด้วย

ข้อ ๓ ผู้ใด มี สัตว์ ราว ไม่ ว่า อย่าง ไต ๆ เข้า ไป ใน ที่ ประชุม ชน
เวต มิ่ง งาน นัก ชัด ตก ถูก ท่าน ว่า มี ความ ผิด ต้อง ระวัง โทษ ชั้น ๑
แต่ ให้ รับ เอา อาวุธ นั้น เสีย ด้วย

ข้อ ๑๑ ผู้ใด ยิง ปืน หรือ อาวุธ ที่ ใช้ ดิน ระเบิด อย่าง ไต ๆ โดย
ใช้ เหตุ ชน ใน เมือง หมู่ บ้าน ตลาด หรือ ใน ที่ ประชุม ชน ท่าน ว่า มี
ความ ผิด ต้อง ระวัง โทษ ชั้น ๓